

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Growth Finance AG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Montronix” dla towarów i usług z klas 7, 9 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 762 862), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec rejestracji dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Reber Holding przeciwko OHIM — Wedl & Hofmann (Walzer Traum)

(Sprawa T-355/09)

(2009/C 282/96)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Reber Holding GmbH & Co. KG (Bad Reichenhall, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Spuhler i M. Geitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną przed Izłą Odwoławczą była również: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall w Tyrolu, Austria)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie R 623/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Wedl & Hofmann GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Walzer Traum” dla towarów z klas 21 i 30 (zgłoszenie nr 4 593 752)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny niemiecki znak towarowy „Walzertraum” dla towarów z klasy 30 (nr 1 092 615), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec rejestracji dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ oraz ogólnej zasady równego traktowania w związku z wykładnią wymogów rzeczywistego używania znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2009 r. — E.ON Ruhrgas i E.ON przeciwko Komisji

(Sprawa T-360/09)

(2009/C 282/97)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: E.ON Ruhrgas AG (Essen, Niemcy) i E.ON (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Wiedemann i T. Klose)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— posiłkowo — obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżące w zaskarżonej decyzji.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące zwracają się przeciwko decyzji Komisji C(2009) 5355 wersja ostateczna z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie COMP/39.401 — E.ON/GDF. W zaskarżonej decyzji nałożono na skarżące i jeszcze jedno przedsiębiorstwo grzywnę z powodu naruszenia art. 81 ust. 1 WE z powodu uczestnictwa w porozumieniu i uzgodnionych praktykach w sektorze gazu ziemnego.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

Po pierwsze skarżące podnoszą brak zastosowania art. 81 ust. 1 WE, ponieważ zarzucane przez Komisję porozumienia nie naruszają zakazu karteli. Twierdzą one w tym względzie w szczególności, że chodzi o dopuszczalne uzgodnienia dodatkowe w przedmiocie utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa MEGAL.

Po drugie skarżące podnoszą posiłkowo, że Komisja niezgodnie z prawem obliczyła czas trwania naruszenia. Twierdzą one w tym względzie, że zarzucane porozumienia zostały zakończone już wkrótce po rozpoczęciu liberalizacji, a w każdym razie wraz z formalnym porozumieniem uchylającym z dnia 13 sierpnia 2004 r.

Po trzecie skarżące zarzucają dyskryminację względem podmiotów, których dotyczą równoległe decyzje Komisji z dnia 26 października 2004 r. w sprawach GDF/ENI i GDF/Enel. Podnoszą one w tym kontekście, że w tych sprawach Komisja zrezygnowała z nałożenia grzywnien, wskazując na dopiero co przeprowadzoną liberalizację, a ponadto że powinna to była uczynić również w niniejszym przypadku, ponieważ przypadki te są we wszystkich parametrach porównywalne lub identyczne.

Po czwarte skarżące podnoszą, że rzekome uzgodnienia z 1975 r. są już przedawnione, ponieważ zakończone zostały więcej niż pięć laty przed kontrolami Komisji.

Po piąte skarżące zarzucają błędne obliczenie grzywny.

Ponadto podnoszą one, że Komisja naruszyła zasady odpowiedzialności za naruszenia konkurencji, ponieważ E.ON AG nie może być pociągany do odpowiedzialności za rzekome naruszenia popełnione przez E.ON Ruhrgas AG ani bezpośrednio, ani pośrednio.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2009 r. — Centraal bureau voor de statistiek przeciwko Komisji

(Sprawa T-361/09)

(2009/C 282/98)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Centraal bureau voor de statistiek (Den Haag, Niderlandy) (przedstawiciel: R. van den Tweel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 lipca 2009 r. ESTAT/E-1/ME/jkl/eb D(2009) 10188 dotyczącej ostatecznej zapłaty wkładu do wydatków powstałych w związku z badaniem struktury 2005 w wysokości 546 818,77 Eur;

— ewentualnie, zobowiązanie Komisji do dodatkowej zapłaty kwoty 38 295,55 Eur wraz z odsetkami liczonymi od 45 dnia po wydaniu decyzji z dnia 7 lipca 2009 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;

— w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja nie jest zgodna ani z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 571/88 z dnia 29 lutego 1988 r. w sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych w latach 1988-1997 (Dz.U. L 56, s. 1) w zmienionym brzmieniu, ani z porozumieniem zawartym pomiędzy stroną skarżącą a Komisją w przedmiocie wkładu Wspólnot do wydatków związanych z badaniem struktury 2005 w Niderlandach (nr porozumienia 62102.2005.001-2005.055), ani z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązkiem uzasadnienia. W każdym razie w decyzji nieprawidłowo ustalono wkład przysługujący stronie skarżącej.

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że Komisja bezprawnie nie udzieliła jej wkładu w rozumieniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 571/88, a zamiast tego zwróciła się do niej o podanie dokładnych danych w przedmiocie powstałych wydatków, a nie tylko w przedmiocie liczby gospodarstw rolnych objętych badaniem. Ponieważ art. 14 rozporządzenia wyraźnie przewiduje stałą kwotę maksymalną w wysokości 700 000 Eur za każde gospodarstwo rolne objęte badaniem, odmienna wykładnia jest ponadto niezgodna z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadą pewności prawa.

W ramach drugiego zarzutu strona skarżąca wskazuje, że art. II.14.3 porozumienia pomiędzy nią a Komisją nie ma zastosowania do wydatków zafakturowanych przez Ministerie van landbouw (ministerstwo rolnictwa). Komisja bezprawnie nie w pełni uwzględniła te rachunki jako rzeczywiste powstałe wydatki objęte prawem wsparcia. W każdym razie brak jest odpowiedniego uzasadnienia decyzji Komisji.

Wreszcie, strona skarżąca podnosi pomocniczo, że wydatki objęte prawem wsparcia — w przypadku gdyby art. II.14.3 porozumienia jednak miał zastosowanie — zostały obliczone nieprawidłowo lub w sposób niezrozumiały bez dokładnego